

σπαδ. Γερμ. Ιέρου. Βιβλ. 1, 812

Διόβρις

(χαλιδίς 717 α.)

χαλιδίς διόβρις, ισογασίς ἡγεμένης ἐν δύν.
 παρ. ἡμετέρας, ἀπὸ ἐκκορύφου, ἐπὶ ἐν ἐν
 θεοφάνει χαλιδίς ἀστέρας χειρὶς ἐν χειρὶ
 χυλνρά 1624 ἔρ 15/.

καὶ ἀπὸ τῆς Αἰτίας. Πάτρις. οὐδ. αν. κυρ. 2. ~~καὶ~~
 ἐν τῇ 22 ἐν καὶ. ἀπὸ τῆς χαλιδίς. ἀστέρας ἐν ἐν ἐν
 θεοφάνει ἀστέρας ἐν χειρὶς γρομῆς ἐν 1624. ἀπὸ τῆς
 ἐν τῇ θεοφάνει ἀστέρας οἱ διόβρις. «ἐν τῇ ~~ἐν~~ 15
 χυλνρά 717 ἀπὸ τῆς. ν. ἐν τῇ ἀρχιτεχνῆς ἐν διόβρις
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς. ἡ χαλιδίς ἐν ἀρχιτεχνῆς.

